Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36942
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

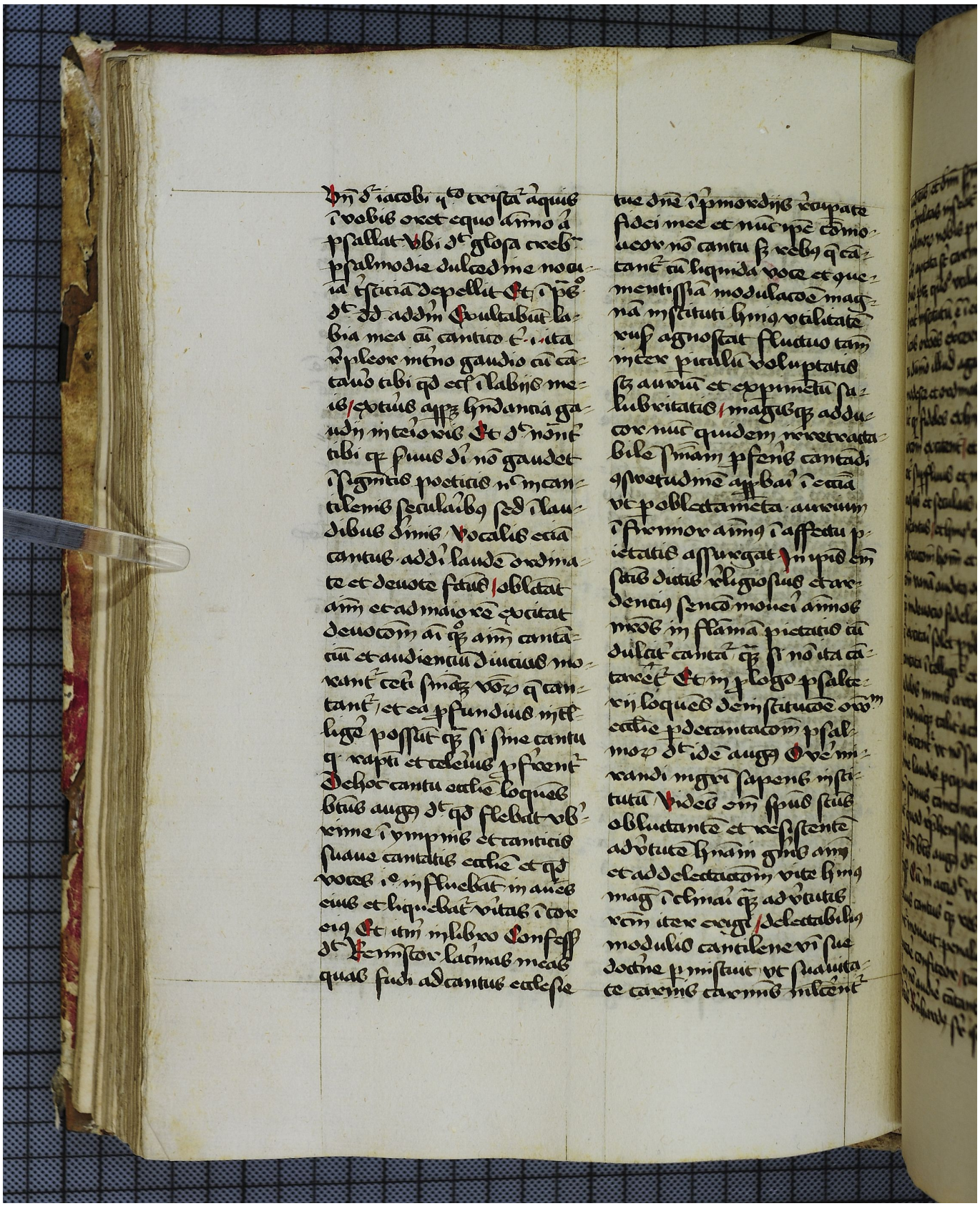

Dn̄ d̄ iacobi. q̄to tristā aquis
i vobis oret equo animo a
psallat vbi. dt glosa creb̄
psalmodie dulcedine nocui
tristicia depellit. Et i pb̄
dt. dd addm̄ exultabit la
bia mea cū cantuo t̄. i. ita
ꝓpleor in tno gaudio cū ca
tauo tibi qd est i labijs me
is/ qtuus appz hnd̄ anna gau
dij in teio ois. Et d̄ nōnt
tibi qz fluus di nō gaudet
i signtis poetiis n̄ in can
tilenis secularibus sed i lau
dibus dīnis. Vocalis etia
cantus addi laude ordina
te et deuote fitus/ oblectat
aim et ad maiorē excitat
deuotōm ai qz aim canta
tiū et audientiū diuersis mo
uent̄ cetis sm̄z vox q̄ can
tant̄/ et ea ꝓfundius intel
ligē possit qz si sine cantu
q̄ rapti et celeius ꝓficient̄
Dehoc cantu celie loques
bius augn̄ dt qd flebat vb̄
erme i ymnis et canticis
suauis cantatis ecclie et qd
voces i. influebat in aures
eius et liquebat vitas i cor
eis. Et item in libro confess
dt. Permistor lacrimis meis
quas fudi ad cantus ecclesie
tue dni i primordijs recuperate
fidei mee et nūc ꝓpē cōmo
ueor nō cantu sz vocibus q̄ ca
tant̄ tū liquida voce et que
mentissima modulatione mag
na institutis hymnorū utilitate
vsus agnosco fluctuo tam
inter periculū voluptatis
qz auditū et exprimentis su
lubritatis/ magis qz adduc
tor nūc quidem non retractā
bile sententiam ꝓsens cantandi
qs vetus me approbai i ecclia
vt poblectar mota auriū
i fremitor aimi i affectu pi
etatis assurgat. In qd em
status dictis religiosus et ar
dentiq senecd monuei animos
meos in flamma pietatis cū
dulcat̄ canta qz si nō ita ca
tarēt̄ Et in p logo psalte
rij loques dem statuide omn̄
ecclie ꝓdecantatōm psal
mos dt. ide augn̄. O vē mi
randi mgri sapiēs institutū Vides om̄ spus stus
obluctante et resistente
adutute hnam gnis aim
et ad delectationem vite hymn
magn̄ i. elimai qz adututis
rem iter excogit/ delectabilib̄
modulis cantilene vi sue
doctine ꝓmistuit vt suauita
te carmīs carmīs inlicent